

זוהר היומי

זוהר שמות – דף נ"ז ע"ב

פרשת בשלח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (נ"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

כְּתִיב, אֱלֹא הֶצְדִּיק אָבֶד. מִכָּל אֵינֹן אֲנִפִּי מִלְכָּא, לָא אֲשַׁתְכַּח דְּאָבֶד, אֱלֹא צְדִיק. אָבֶד
בְּתַרִּי סְטָרִי: חַד, דְּלֹא שָׁרְאן בֵּיהּ בְּרַכָּאן, כִּד בְּקִדְמִיתָא. וְחַד, דְּאֶתְרַחֲיקַת מִנִּיהּ בֵּת
זוּגִיָּה דְּהִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אֲשַׁתְכַּח, דְּצְדִיק אָבֶד יִתִּיר מִכָּלָא. וְלִזְמַנָּא דְּאֵתִי כְּתִיב,
(זכריה ט) גִּילִי מְאֹד בֵּת צִיּוֹן הָרִיעִי בֵּת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה מִלְכָּךְ יָבֹא לָךְ צְדִיק וְנוֹשָׁע הוּא.
צְדִיק וּמוֹשִׁיעַ לָא כְּתִיב, אֱלֹא צְדִיק וְנוֹשָׁע הוּא. הוּא נֹשָׁע וְדָאִי. וְהָא אֶתְמַר. (שמות
טו) יְמִינָךְ יִי' נֶאֱדָרִי בְּכַח. מֵאִי נֶאֱדָרִי, נֶאֱדָר מִבְּעֵי לֵיהּ. אֱלֹא, בְּשַׁעֲתָא דְּשִׁמְאֵלָא אֶתִּיא
לְאִזְדּוּגָא בִּימִינָא, כְּדִין כְּתִיב נֶאֱדָרִי (ס"א בכח, תרי, ולעולם וכו') תַּרְעֵץ, וְלַעֲוִלָם
הָכִי הוּא בְּגִין דְּשִׁמְאֵלָא אֲשַׁתְכַּח בִּימִינָא, וְאֶתְכַלִּיל בֵּיהּ.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב (ישעיה נו) הֶצְדִּיק אָבֶד. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ אֶת הַדְּבָרִים, לָא כְּתוּב
הֶצְדִּיק נֶאֱבֶד, אֱלֹא הֶצְדִּיק אָבֶד. מִכָּל אוֹתָם פְּנִי הַמֶּלֶךְ לֹא נִמְצָא שְׂאֵבֶד אֱלֹא צְדִיק. אָבֶד
בְּשְׁנֵי צְדִדִּים: אֶחָד - שְׁלֹא שׁוֹרֹת בּוֹ בְּרָכוֹת כְּבִתְחֻלָּה, וְאֶחָד - שֶׁהִתְרַחֲקָה מִמֶּנּוּ בֵּת זוּגוֹ
שֶׁהִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. נִמְצָא שֶׁהֶצְדִּיק אָבֶד יוֹתֵר מִכָּל, וְלַעֲתִיד לָבֹא כְּתוּב (זכריה ט) גִּילִי
מְאֹד בֵּת צִיּוֹן הָרִיעִי בֵּת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה מִלְכָּךְ יָבֹא לָךְ צְדִיק וְנוֹשָׁע הוּא. צְדִיק וּמוֹשִׁיעַ
לֹא כְּתוּב, אֱלֹא צְדִיק וְנוֹשָׁע הוּא. הוּא נֹשָׁע וְדָאִי, וְהָרִי זֶה נִתְבָּאֵר. יְמִינָךְ ה' נֶאֱדָרִי

בכח. מה זה נאָדרי? הֲיָה צָרִיךְ לִהְיוֹת נאָדרי! אֲלֵא בַשַּׁעַה שְׁשֹׁמַאל בָּא לְהַזְדוּג בְּיָמִין, אָז כְּתוּב נאָדרי, תִּרְעֵץ, (בכח, שנים, ולעולם וכו') וּלְעוֹלָם זֶה כֶּף, מִשּׁוּם שְׁשֹׁמַאל נִמְצָא בְּיָמִין וְנִכְלָל בּוֹ.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא הָכִי הוּא, דְּבַר נֶשׁ אֲשֶׁתִּכַּח דְּאִתְפֻּלַּג. מַאי טַעְמָא. בְּגִין לְקַבְּלָא עֲמִיה בֵּת זוגִיָּה, דִּיתַעְבִּידוּ חַד גּוּפָא מִמֶּשׁ. כִּד יְמִינָה, אֲשֶׁתִּכַּח דְּאִתְפֻּלַּג. מַאי טַעְמָא. בְּגִין לְקַבְּלָא עֲמִיה שְׁמַאלָא. וְהָכִי הוּא כֹּלָא, חַד בְּחַד. וְעַל דָּא, בְּחַד מַחֵי וּמַסִּי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב יְמִינָה יי' תִּרְעֵץ אוֹיֵב.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ - כֶּף זֶה, שְׁאָדָם נִמְצָא שְׁנַחֲלָק. מָה הַטַּעַם? כִּדִּי לְקַבֵּל עֲמוֹ בֵּת זוגִי שְׁיַעֲשׂוּ גוּף אֶחָד מִמֶּשׁ. כְּשִׁימִינָה, נִמְצָא שְׁנַחֲלָק. מָה הַטַּעַם? כִּדִּי לְקַבֵּל עֲמוֹ שְׁמַאל. וְכֶף זֶה הַכֹּל, אֶחָד בְּאֶחָד. וְעַל זֶה בְּאֶחָד מִכָּה וּמִרְפָּא. זֶהוּ שְׁכַתוּב יְמִינָה ה' תִּרְעֵץ אוֹיֵב.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, שִׁירְתָּא דָּא אֲתָמַר, עַל הָהוּא זְמָנָא, וְעַל זְמָנָא דְּאִתִּי, בְּיוֹמֵי דִיתַעֲר מְלָכָא מְשִׁיחָא, דְכְּתִיב, יְמִינָה יי' תִּרְעֵץ אוֹיֵב, רַעֲצָתָ לֹא כְּתִיב, אֲלֵא תִרְעֵץ. מָה כְּתִיב בְּקִדְמִיתָא, (איכָה א) הָשִׁיב אַחֲזֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב, בְּהָהוּא זְמָנָא, הִיא תִרְעֵץ אוֹיֵב לְזְמָנָא דְּאִתִּי. וְכֹלָא הָכִי הוּא, תְּהָרוּס קָמִיָּה, הָרַסְתָּ לֹא כְּתִיב, אֲלֵא תְהָרוּס. תְּשַׁלַּח חֲרוֹנָה יֶאכְלֶמוּ כְּקֶשׁ, כֹּלָא לְזְמָנָא דְּאִתִּי. יְמִינָה יי' נאָדרי בַּכַּח, בְּזְמָנָא דָּא, בְּעֵלְמָא דִּין. יְמִינָה יי' תִּרְעֵץ אוֹיֵב, בְּזְמָנָא דְּמְלָכָא מְשִׁיחָא. וּבְרוּב גְּאוּנָה תְהָרוּס קָמִיָּה, לְבִיַּאת גּוּג וּמִגּוּג. תְּשַׁלַּח חֲרוֹנָה יֶאכְלֶמוּ כְּקֶשׁ, לְתַחֲיִית הַמֵּתִים. דְכְּתִיב, (דְּנִיָּאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁרָאֵל אֲדַמַּת עֶפֶר יִקְיֻצּוּ אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם וְאֵלֶּה לְחַרְפּוֹת וּלְדָרְאוֹן עוֹלָם.

בא ראה, שירה זו נאמרה על אותו זמן ועל הזמן שיבא לעתיד, בימים שיתעורר מלך המשיח, שכתוב ימינה ה' תרעץ אויב. לא כתב רעצת, אלא תרעץ. מה כתוב בתחלה? (איכה ב) השיב אחר ימינו מפני אויב. באותו זמן היא תרעץ אויב לעתיד לבא. והכל כך הוא. תהרס קמיה - לא כתוב הרסת, אלא תהרס. תשלח חרנה יאכלמו פקש. הכל לעתיד לבא. ימינה ה' נאדרי בכח - בזמן הזה, בעולם הזה. ימינה ה' תרעץ אויב - בזמן מלך המשיח. וכרב גאנה תהרס קמיה - לביאת גוג ומגוג. תשלח חרנה יאכלמו פקש - לתחית המתים, שכתוב (דניאל יב) ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות ולדראון עולם.

טקסט הזהר

בההוא זמנא, אמר רבי שמעון, זכאין אינון דישתארונו בעלמא, ומאן אינון. תא חזי, לא ישתאר מבני עלמא, בר אינון גזירין, דקבילו את קיימא קדישא, ועאלו בקיימא קדישא, באינון תרין חולקין, כמה דאוקימנא. והוא נטיר ליה לההוא קיים, ולא עייליה באתר דלא אצטריה, אלין אינון דישתארונו, ויכתבון לחיי עלמא.

תרגום לעברית

באותו זמן, אמר רבי שמעון, אשרי אותם שישארו בעולם. ומי הם? בא ראה, לא ישארו בעולם רק אותם מהולים, שקבלו אות ברית הקדוש, ונכנסו לברית הקדוש באותם שני חלקים, כמו שבארנו, והוא שומר את אותו הברית ולא מכניסו למקום שלא צריה. אלה הם ישארו ויכתבו לחיי עולם.

טקסט הזהר

מנלן. דכתיב, (ישעיה ד) והיה הנשאר בציון והנוותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם. משמע הנשאר בציון והנוותר בירושלם, דכל מאן דאתגזר, באלין תרין דרגין עאל. ואי נטיר לההוא קיים כדקא חזי, ויזדהר ביה, עליה כתיב

הַנֶּשֶׁאֶר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַם. אֲלֵיּוֹן יִשְׁתַּאֲרוֹן בְּהָהוּא זְמַנָּא, וְכֵהוּ זְמִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְחֻדְתָּא עֲלָמָא, וְלִמְחֲדֵי בְּהוּ. עַל הָהוּא זְמַנָּא כְּתִיב, (תהלים קד) יְהִי כְבוֹד יְיָ
לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׁיו.

תרגום לעברית

מִנֵּין לָנוּ? שְׁכָתוֹב (ישעיה ד) וְהִיָּה הַנֶּשֶׁאֶר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֹאמֵר לוֹ כָּל
הַכְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם. מִשְׁמַע הַנֶּשֶׁאֶר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַם, שְׁכָל מִי שְׁנַמּוּל,
בְּשִׁתֵּי הַדְּרָגוֹת הִלְלוּ נִכְנָס. וְאִם שׁוֹמֵר אוֹתוֹ בְּרִית כְּרָאוּי וְיִזְהַר בּוֹ, עָלִיו כְּתוּב הַנֶּשֶׁאֶר
בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַם. אֵלּוּ יִשְׁאָרוּ לְאוֹתוֹ זְמַן, וּבָהֶם עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַדֵּשׁ
אֶת הָעוֹלָם וְלִשְׁמַח בָּהֶם. עַל אוֹתוֹ זְמַן כְּתוּב, (תהלים קד) יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם יִשְׁמַח ה'
בְּמַעֲשָׁיו.

טקסט הזוהר

ר' חֲזִיָּא הוּא אָזִיל לְגַבֵּי רַבִּי אֶלְעָזָר, אֲשַׁכְּחִיה, דְּהוּא יְתִיב לְגַבֵּיהַ דְּרַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן
בֶּן לְקוֹנִיָּא חֲמוּי. עַד דְּזָקִיף רִישִׁיה, חָמָא לִיה לְרַבִּי חֲזִיָּא, אָמַר, (ישעיה יט) בַּיּוֹם הַהוּא
יְהִיָּה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיָּה לְמִצְרַיִם וּלְאַשּׁוּר בְּרַכָּה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ אֲשֶׁר בִּרְכוּ יְיָ צְבָאוֹת לֵאמֹר
בְּרוּךְ עַמִּי מִצְרַיִם וּמַעֲשֶׂה יְדֵי אֲשּׁוּר וְנַחֲלָתִי יִשְׂרָאֵל, וְכִי אֲשּׁוּר וּמִצְרַיִם קָרִיבִין אֵינּוּן
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא? אֵלָּא, עַל גְּלוּתָא דִּי־סִקוֹן מִמִּצְרַיִם וּמִאַשּׁוּר אֲתַמַּר, וְאִי אֲתַמַּר עַל
מִצְרַיִם וְעַל אֲשּׁוּר, עַל אֵינּוּן חֲסִידֵין דְּלַהוֹן, דְּאַתְּדֵרוּ בְּתִיּוּבְתָא, וְאַשְׁתַּאֲרוֹן לְמַפְלַח
לְיִשְׂרָאֵל וּלְמַלְכָּא מְשִׁיחָא, דְּכְתִיב, (תהלים עב) וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל מַלְכִּים. וְכְתִיב,
(ישעיה מט) וְהָיוּ מַלְכִּים אוֹמְנִיךְ וְגו'. אָמַר לִיה, מַאי דְּכְתִיב, (משלי ג) דְּרַכִּיָּה דְּרַכִּי
נָעַם אָמַר לִיה כַּמָּה טַפְשִׁין כּו' בְּנֵי עֲלָמָא, דְּלֹא יַדְעִין וְלֹא מִשְׁגִּיחִין בְּמַלּוּי דְּאוֹרֵי־יְתָא,
דְּהָא מְלִין דְּאוֹרֵי־יְתָא (נ' א כמה רזין עלאין אית בהו) אֵינּוּן אֲרַחָא לְמִזְכֵּי בְּהָהוּא נָעַם
יְיָ דְּכְתִיב דְּרַכִּיָּה דְּרַכִּי נָעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם. דְּרַכִּי נָעַם וְדָאִי. מַאי נָעַם. כַּמָּה

דְּכַתִּיב, (תהלים כז) לַחֲזוֹת בְּנֶעֱם יְיָ, וְהָא אוֹקְמוּהָ, בְּגִין (נ"א כך) דְּאוֹרֵייתָא, וְאַרְחוּי, מִהֵּוּא נֶעֱם אֲתֵינָן, וְאֵינּוֹן אֲרַחֲנָן פְּרִישָׁן בֵּיהּ, וְעַל דָּא דְרָכִיה דְרָכִי נֶעֱם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם.

תרגום לעברית

רַבִּי חֵיָא הָיָה הוֹלֵךְ לְרַבִּי אֶלְעָזָר. מִצָּאוּ שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב אֶצְל רַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לְקוֹנִיָא חָמִיו. עַד שֶׁהָרִים רָאשׁוֹ, רָאָה אֶת רַבִּי חֵיָא. אָמַר, (ישעיה יט) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיָה לְמִצְרַיִם וּלְאַשּׁוּר בִּרְכָה בְּקָרֵב הָאָרֶץ אֲשֶׁר בִּרְכוּ ה' צְבָאוֹת לֵאמֹר בְּרוּךְ עַמִּי מִצְרַיִם וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אֲשּׁוּר וְנִחַלְתִּי יִשְׂרָאֵל. (וכי אשור ומצרים הם קרובים לקדוש'ברוך' הוא, 'אלא, על הגלות שתעלה ממצרים ומאשור זה נאמר. ואם נאמר על מצרים ועל אשור על אותם חסידים שלהם שחזרו בתשובה ונשארו לעבד את ישראל ואת מלך המשיח, שכתוב (תהלים עב) וישתחוו לו כל מלכים, וכתוב והיו מלכים אמניך וגו'. אמר לו, מה זה שכתוב דרכיה דרכי נעם? אמר לו, כמה טפשים) בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יוֹדְעִים וְלֹא מַשְׁגִּיחִים בְּדַבְרֵי תוֹרָה, שֶׁהָרִי דְבָרֵי תוֹרָה (כמה סודות עליונים ישבהם) הֵם דֶּרֶךְ לְזָכוֹת בָּאוֹתוֹ נֶעֱם ה', שֶׁכְּתוּב דְרָכִיה דְרָכִי נֶעֱם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם. דְרָכִי נֶעֱם וְדָאִי. מַה זֶה נֶעֱם? כִּמּוֹ שֶׁכְּתוּב (תהלים כז) לַחֲזוֹת בְּנֶעֱם ה', וְהָרִי פְרִישׁוּהָ, מִשּׁוּם (כך) שֶׁהַתּוֹרָה וְדִרְכֶיהָ בָּאִים מֵאוֹתוֹ נֶעֱם, וְאוֹתָן דְרָכִים מְפָרְשׁוֹת בָּהּ, וְעַל זֶה דְרָכִיה דְרָכִי נֶעֱם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (נ"ח ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי חֵיָא, תְּנִינָן, בְּשַׁעֲתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִיב אוֹרֵייתָא לְיִשְׂרָאֵל, נִפְק נְהוֹרָא מִהֵּוּא נֶעֱם, וְאַתְעָטֵר בֵּיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וּמִהֵּוּא נֶעֱם אֲבָהִיקוּ זִיווֹן דְכָלְהוּ עֲלֵמִין

אמר רבי חייא, שנינו, בשעה שהקדוש ברוך הוא נתן תורה לישראל, יצא אור מאותו נעם, והתעטר בו הקדוש ברוך הוא, ומאותו נעם הבהיקו יום של כל העולמות, של כל הרקיעים, של כל הכתרים. על אותה שעה כתוב (שיר ג) צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה וגו'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.